

dere dem fra Sagførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end 1 Aar. Dog kan de nævnte Straffe ikke anvendes, uden at den paagældende har haft tilstrækkelig Lejlighed til at erklære sig over de ham gjorte Bebrejdelser og fremkomme med sit Forsvar, mundtlig eller skriftlig. — Gaar Sagførerraadets Beslutning ud paa Irettesættelse, Bøde over 40 Kr., Forbud imod Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger eller Suspension, kan den paagældende Sagfører fordrø Beslutningen, forinden den kan træde i Virksomhed, prøvet af den Landsret, i hvis Kreds han har Kontor, naar han inden 3 Dage forlanger dette ved en Skrivelse til Landsrettens Formand. Denne har da at kalde Sagførerraadet og den paagældende Sagfører til et Møde med Landsrettens Medlemmer, af hvilke mindst 5 maa være til Stede. I dette Møde, som holdes for lukkede Døre, gives der alle vedkommende Lejlighed til mundtlig at udtale sig, hvorefter Landsretten enten stadfæster eller ophever Sagførerraadets Beslutning. — Sagførerraadet har endelig at føre Tilsyn med de Personer, som forbereder sig til Sagførervirksomheden ved en Landsret eller en Underret. Ethvert Andragende fra saadanne Personer om Beskikkelse som Landsretssagfører eller Sagfører ved Underret skal forelægges Sagførerraadet til Erklæring. Dersom Sagførerraadets Erklæring gaar ud paa, at den paagældende ikke kan antages virkelig at have deltaget i Sagførerforretningers Udførelse eller at have med tilbørlig Flid bivaanet Retsforhandlingerne, eller paa, at han ikke har ført en retskaffen Vandel, kan Andragendet om Beskikkelse i Regelen ikke tages til Følge; dog kan Justitsministeren, naar særegne Grunde taler derfor, tildele vedkommende Beskikkelse, uagtet hans Andragende ikke anbefales af Sagførerraadet, men dog ikke førend efter, at der paa ny er givet dette Lejlighed til at ytre sig. — For Sagførersamfundet kan der angaaende Samfundets indre Anliggender oprettes Vedtægter, som dog ikke maa indeholde noget, der strider mod denne Lov. Saadanne Vedtægter skal behandles og vedtages med absolut Stemmemæflighed paa et almindeligt Møde og derefter forelægges Kongen, som enten stadfæster dem eller nægter dem Stadfæstelse.